

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1900.

Treść: № 158. Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Prusami, dotyczący się zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych obowiązujących w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, a względnie w królestwie pruskiem.

158.

Traktat z dnia 21. czerwca 1899,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Prusami dotyczący się zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych obowiązujących w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa a względnie w królestwie pruskiem.

(Zawarty w Berlinie dnia 21. czerwca 1899, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 24. czerwca 1900, ratyfikacje wymieniono w Berlinie dnia 9. lipca 1900.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski,

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski,

przejęci życzeniem zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, któreby mogły wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, a względnie w królestwie pruskiem, postanowili zawrzeć w tym celu konwencję i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Władysława Szögyény-Maricha de Magyar-Szögyen i Szolgaegyháza, Swego szambelana i rzeczywistego radcę tajnego itd. itd., nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Pana Dra Barona Riehthofena, Swego rzeczywistego radcę legacyjnego tajnego i sekretarza stanu w urzędzie spraw zewnętrznych,

którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, ułożyli się jak następuje:

Artykuł 1.

Poddani austriaccy a względnie pruscy, mają z zastrzeżeniem postanowień artykułów 2 aż do 4 być pociągani do płacenia podatków rządowych bezpośrednich tylko w tem państwie, w którym mają siedzibę, a w braku takowej tylko w tem państwie, w którym przebywają.

Poddani austriaccy a względnie pruscy, którzy mają siedzibę w obu państwach, mają być pociągani do płacenia podatków bezpośrednich tylko w swym kraju ojczystym.

Za siedzibę w myśl niniejszej umowy uważa się miejsce, w którym ktoś posiada mieszkanie w okolicznościach, z których można wnioskować, że ma zamiar takowe zatrzymać trwale.

Artykuł 2.

Podatki rządowe bezpośrednie można nakładać na posiadłość gruntową i budynki, na przemysł stale wykonywany, tudzież na dochód z tych źródeł płynący, tylko w tem państwie, w którym posiadłość gruntowa lub budynki leżą, albo zakład do wykonywania przemysłu jest utrzymywany. Za zakłady do wykonywania przemysłu uważa się filie, zakłady fabrykacyi, składy, biura, kantory zakupna lub sprzedaży i inne urządzenia do wykonywania stałego

przemysłu przez przedsiębiorcę samego, przez uczestnika w przedsiębiorstwie, prokurzystę lub innego stałego zastępcę.

Jeżeli zakłady tego samego przedsiębiorstwa przemysłowego znajdują się w obszarach obu Państw, podatki bezpośrednie nakładać należy w każdym obszarze tylko w miarę obrotu wykonywanego z zakładów przemysłowych znajdujących się we własnym kraju.

Co się tyczy opodatkowania wierzytelności hipotecznych i dochodu z takowych płynącego, mają być stosowane bez ograniczenia postanowienia prawne w Austrii a względnie w Prusiech istniejące.

Artykuł 3.

O ile w myśl ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opodatkowanie procentów i dochodów rentowych ma się odbywać przez potrącanie, będzie takowe wykonywane bez ograniczenia.

Jednakże nie narusza się tem w żadnym względzie prawa opodatkowania służącego zarządowi skarbowemu pruskiemu według praw pruskich.

Artykuł 4.

Na płace, emerytury, płace poczekalne, wypłacane przez kasę rządową (koronną, nadworną), można podatki bezpośrednie nakładać tylko w tem państwie, które ma wypłaty uiszczać.

Artykuł 5.

Strony kontraktujące uznają zgodnie, że podatek uzupełniający, opłacany na zasadzie ustawy pruskiej z dnia 14. lipca 1893, ma być uważany w myśl §. 9, ustęp 2 i §. 127, ustęp 1 ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896 o podatkach osobistych bezpośrednich, za opodatkowanie tego samego rodzaju, co podatek zarobkowy powszechny, względnie za opodatkowanie specjalne bezpośrednie.

Artykuł 6.

Postanowienia artykułu 19go traktatu handlowego i cłowego z dnia 6. grudnia 1891 pozostają nienaruszone.

Artykuł 7.

Gdyby do zapobieżenia ile możności podwójnemu opodatkowaniu takich osób, które są razem obywatelami austriackimi i pruskimi, i razem w obszarach obu Państw mają siedziby, były jeszcze potrzebne osobne postanowienia, Strony kontraktujące będą się porozumiewały w zachodzących przypadkach i będą wydawały zarządzenia układowi odpowiednie.

Artykuł 8.

Gdyby wypowiedzenie traktatu niniejszego, do czego każda z obu Stron kontraktujących jest uprawniona, nastąpiło przed 1. października pewnego roku, w takim razie traktat utraci moc swoją już na ten rok podatkowy, który nastąpi po roku kalendaryzowym wypowiedzenia.

Gdyby traktat niniejszy wypowiedziany został po rzeczonem czasokresie, uważany będzie za rozwiązany dopiero od tego roku podatkowego, który po następnym nadejdzie.

Artykuł 9.

Traktat niniejszy ma być obustronnie do Najwyższego zatwierdzenia przełożony a wymiana obojczych dokumentów ratyfikacyjnych nastąpić ma jak najrychlej w Berlinie.

W dowód czego obustronni pełnomocnicy podpisali własnoręcznie niniejszy traktat spisany w dwu wygotowaniach i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Berlin, dnia 21. czerwca 1899.

(L. S.) Szögyény r. w.

(L. S.) Richthofen r. w.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania traktatu zawartego w dniu dzisiejszym między monarchią austriacko-węgierską a Prusami, tyczącego się zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, które mogłoby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych a względnie w królestwie pruskim, podpisani pełnomocnicy złożyli następujące oświadczenie, które stanowić ma część istotną traktatu samego:

I. Strony kontraktujące zgadzają się w tem, że wyrazy „z zastrzeżeniem postanowień artykułów 2 aż do 4“ zawarte w pierwszym zdaniu artykułu 1 traktatu, stosować się mają także do przypadków omówionych w drugim zdaniu tego artykułu.

II. Stwierdza się zgodne zapatrywanie obu Stron kontraktujących, że postanowienia artykułu 2 niniejszego traktatu mają na celu, zastrzedz wyłącznie każdej ze Stron kontraktujących, opodatkowanie posiadłości gruntowych i budynków znajdujących się w jej własnym obszarze państwa, tudzież

przemysłów wykonywanych w jej własnym kraju bez względu na obywatelstwo lub też siedzibę dotyczącego podatnika.

III. Nadto zgadzają się Strony kontraktujące, żeby postanowienia niniejszego traktatu weszły w wykonanie w Austrii począwszy od dnia 1. stycznia 1898, w Prusach począwszy od dnia 1. kwietnia 1898.

IV. Zgodzono się, że niezawisłe od zastrzeżeń artykułu 6, z wejściem w wykonanie niniejszego traktatu, utracą moc swoją dawniejsze umowy co do opodatkowywania urzędników obu Stron.

Protokół niniejszy, który mocą wymiany ratyfikacji traktatu, do którego należy, uważany być ma za przyjęty i zatwierdzony przez Strony kontraktujące, spisano w dwóch wygotowaniach w Berlinie dnia 21. czerwca 1899.

(L. S.) Szögyény r. w.

(L. S.) Richthofen r. w.

Traktat powyższy razem z protokołem końcowym ogłasza się na podstawie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o podatkach bezpośrednich osobistych, jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 4. września 1900.

Böhm r. w.

